

По това попитахъ пріятеля ми: моляж вы, господине, отъ кога сщществува това училище у васъ? отгдѣ ся поддрѣ-
жа, и кои му сж надзиратели-ти, та гледамъ такъвъ добъръ
рядъ и чистотѣ въ него? — Това училище, каже той, сщще-
ствува отъ 20 години на сѣмъ у насъ; него е основаль Дѣ-
до Добре Стоименовъ, баща на госпожиж Славж, що казва
прѣди малко слово-то; то ся поддрѣжа оттога и до днесъ,
па и за довѣка, ако е рѣкъль Господь, ще ся поддрѣжа
отъ тоя нашъ голѣмъ благодѣтель на отечество-то ни. По-
слушайте мя, моляж вы — каже ми пріятель-тъ — да ви
прикажж на кжсо исторіѣж-тѣ на Дѣда Добря. Тоя чловѣкъ,
роденъ и отгледанъ въ това село, въ млады-ты си години
съ свое-то благоразуміе, смысленость и трезвеность, при
това и съ неуморны-ты си трудове испечялилъ и достигялъ
да бжде въ добро състояніе. По това ся оженилъ и въ сж-
пржжество-то му Богъ го надарилъ само съ женскж челядь,
кож-то той заедно съ благоразумиѣж-тѣ си и добронравиѣж
сыпржжж отгледали и въспытали въ страхъ Божій и въ бла-
гонравіе, до колко-то могжтъ да направятъ едни прости нѣ
смыслени родителіе на своѣж-тѣ челядь. Дѣдо Добре бѣше
твърдѣ набоженъ и чловѣколюбивъ чловѣкъ; той обычяше да
говори истинѣж-тѣи да прави добро всякому, затова и отъ всякого
ся почиташе и уважяваше въ общинѣж-тѣ ни. Кога попрѣтури
на години, той зе да ся смышлява, че носи душж, че е
смрътенъ чловѣкъ, та колко-то е живѣлъ, нѣма да живѣе
еще толкова, а рано или късно — ще не ще — трѣбва да
мре; а при това, като чловѣкъ, той знаеше, че е грѣшенъ и
още че грѣхове-тѣ никой никому не може да прости освѣнъ
всякой единъ самъ на себе си и то само съ молбѣ Богу и
съ добры работы: заради това Дѣдо Добро и за мочядіе-то
си гледаше, нѣ и за она свѣтъ си вещь промышляваше.

Така, едно врѣмя той ся рѣши вече да направи нѣкакво
добро, нѣкакъвъ споменъ за милж-тѣ си душицж, ала не
знаеше, гдѣ и кое бы было нѣ-добро: защо-то, той искаше
съ дадено-то си да може да помогне най-много на чловѣче-
ство-то. Да дамъ на черквѣж-тѣ пары, казваше той: ала тя не
е тръговецъ, та да ѣ трѣбовать пары; да дамъ да ѣ украсж
съ нѣщо: ала нейно-то украшеніе не състон въ позлатено-
то темпло и въ напяреныи амвонъ, нѣ въ слово Божіе — въ
проповѣдь на народа; да дамъ да направж златны одѣжды